

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 280.

Femte Session.

87de Møde.

Mandagen den 13de Februar.

(Fortf.)

Næ: Jeg troer ogsaa, at de Emolumenter, som den ærede Ordfører paaberaabte sig, at den paagældende Embedsmand har havt til Forgølse af sine Indtægter ved at beklæde Embedet i de omhandlede saa Nar længere, fun ere saa i Forhold til det større Tab, han lider ved den Waade, hvorpaa han senere er pensioneret. Jeg synes, at det i denne Sag er tilstrækkeligt at holde for Die, hvad der af den ærede Finansminister blev udtalt, da den Sag tidligere var paa Bane, nemlig: at, hvis den paagældende Embedsmand tidligere havde søgt sin Afsked, saa var han, ikke blot efter hidtil fulgt Praxis, men ogsaa efter hvad der kunde betragtes som almindelig Regel, bleven afskediget med hele sin Gage som Bortpenge; thi det er skeet i alle saadanne Tilfælde, hvor en Embedsmand ikke var falden i sær kongelig Naade, og, da nu denne Embedsmand endogsaa i en meget lang Række af Nar har røgtet sit Embede meget forsvarligt, saa synes jeg virkelig, at det var overordentlig ubilligt, om man vilde lade ham komme til at lide under en heel forandret Praxis, som senere er indtraadt, eller rettere under en Lovforandring, som har forstyrret den tidligere fulgte Praxis, hvilken han kunde være berettiget til, naar han vilde have gjort det gjældende, at see anvendt paa sig. Jeg synes, at det er en simpel Billighedshandling, som vi ikke kunne og i alt Fald ikke bør unddrage os for at udføre.

Da ingen flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

Udvalgets Indstilling:

„at Thinget beslutter, at henvise det fra forhenvarende 1ste Administrator ved Talslottoet, Conferentsraad T. B. Bondo indgivne Andragende med Bilag til Finansministeriet.“

vedtoges med 44 Stemmer mod 22.

Formanden: Jeg sætter derpaa Puncterne 3, 4, 5, 6, 7 og 8 under Forhandling, hvorunder der er to Indstillingspuncter, nemlig under Nr. 7 og 8. Med Hensyn til det 8de Punct, som vedrører Justitsministeriet, skal jeg meddele, at den ærede Justitsminister, som er forhindret fra at være tilstede, for mig har meddeelt, at han Intet kan have at erindre med Hensyn til Indstillingen.

Ordføreren: Med Hensyn til det sidste Punct, vil det altsaa være overflødigt fra Udvalgets Side at bemærke videre, end hvad der allerede er yttret i Betænkningen. Det var i Udvalget almindeligt anerkjendt, at Billighed i høj Grad talte for, at der paa Grund af dens Afstand fra Fastlandet og Indbyggernes Antal gaves fra Endelave en Hjælp til at anstafte en Løge.

Hvad det 7de Indstillingspunct angaaer, da har Udvalgets Fleertal ikke kunnet anbefale det til Thinget. Udvalgets Mindretal har derimod troet, at der kunde være Anledning til at henstille til Finansministeren, om han ved nøiere af undersøge Sagen kunde finde, at der burde gives en Erstatning til denne Mand, afsæst efter det Tab, han har lidt, og for den Deel af hans Tab, som efter Krigsskadeserstatningsloven kunde berettigge ham til nogen Godtgjørelse. Det er et Princip i Krigsskadeserstatningsloven, at Røringstab ikke maa blive Gjenstand for Erstatning. I